

392R0443

27.2.92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 52/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 443/92

av den 25 februari 1992

om finansiellt och tekniskt bistånd till och ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika

EKONOMISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Gemenskapen har sedan 1976 bedrivit finansiellt och tekniskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika (ALA) och har senare kompletterat detta med ekonomiskt samarbete. Dessa samarbetsformer är ett led i en övergripande politik för samarbete med alla utvecklingsländer, vilket bland annat innebär att dessa länders handel utvidgas genom att den integreras i det multilaterala handelssystemet, att lämpliga åtgärder vidtas inom berörda internationella organisationer och att särskilda åtgärder vidtas, till exempel införandet av gemenskapens allmänna preferenssystem.

Den pågående politiska utvecklingen i Europa och gemenskapens ökande inflytande i världens utvecklingsländer motiverar, med vederbörlig hänsyn till den kompletterande karaktären hos gemenskapens åtgärder, att såväl ett för bägge parter fördelaktigt ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika som gemenskapens utvecklingshjälp till dessa fortsätter, att samarbetet utvidgas till andra länder eller sektorer i de två regionerna, att ökad finansiering ställs till förfogande för denna politik och att ansträngningar görs för att den bättre skall svara mot de nationella och lokala behoven inom varje region.

Europeiska rådet har vid ett flertal tillfällen bekräftat gemenskapens politiska vilja att stärka samarbetet med så-

dana regioner i världen där utvecklingen fortfarande ligger på en otillfredsställande nivå och att göra detta genom ökade, samordnade och mångfasetterade insatser från gemenskapens och dess medlemsstaters sida.

Europeiska rådet uppmanade vid sitt möte i Luxemburg den 28 och 29 juni 1991 gemenskapen och dess medlemsstater att genom gemenskapens samarbetspolitik och genom att ta med bestämmelser om mänskliga rättigheter i ekonomiska avtal och samarbetsavtal med tredje land, aktivt främja mänskliga rättigheter och varje individs eller grupper rätt att utan diskriminering delta i samhällslivet och därvid särskilt beakta kvinnans roll.

Europaparlamentet har ingående studerat frågan vid ett flertal tillfällen och manat till ett ökat samarbete och en översyn av nuvarande lagstiftning, för att säkerställa att hjälpen blir effektivare och tydligare.

Den 4 februari 1991 antog rådet slutgiltiga slutsatser om riktlinjer för samarbetet med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika, som framför allt behandlar de prioriteringar som skall göras och de sektorer som skall omfattas samt det önskvärda i att öka de medel som anslås för dessa och att göra det möjligt att utarbeta ett vägledande program på medellång sikt för dessa medel.

Både Europaparlamentet och rådet har utöver de traditionella verksamhetsområdena fastställt en rad nya prioriteringar, särskilt vad gäller miljöområdet, utvecklingens mänskliga dimension och behovet av ett ekonomiskt samarbete som gagnar både gemenskapen och dess samarbetsländer.

Bestämmelser bör fastställas för finansiering av det stöd som avses i denna förordning och av övrigt stöd till utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika.

Ett belopp på 2 750 miljoner ecu bedöms som nödvändigt för genomförandet av det stöd som omfattas av denna förordning och av övrigt stöd till utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika under en inledande femårsperiod (1991—1995).

(¹) EGT nr C 119, 4.5.1991, s. 6 och
EGT nr C 284, 31.10.1991, s. 4.

(²) EGT nr C 267, 14.10.1991, s. 35.

Med dagens ekonomiska perspektiv bedöms ett belopp på 1 069,8 miljoner ecu som nödvändigt för perioden 1991—1992.

De belopp som skall anslås för finansieringen av stöd under perioden 1993—1995 bör hållas inom gemenskapens befintliga ekonomiska ramar, och utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika bör ges samma prioritet i budgeten för 1993—1995 som de gavs under perioden 1991—1992.

Storleken på gemenskapens stöd efter 1995 bör bestämmas i enlighet med gällande förfaranden.

Regler bör fastställas för förvaltningen av det finansiella och tekniska biståndet till, och det ekonomiska samarbetet med, utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika.

Det är nödvändigt att upphäva rådets förordning (EEG) nr 442/81 av den 17 februari 1981 om finansiellt och tekniskt bistånd till icke-associerade utvecklingsländer⁽¹⁾.

Fördraget ger inga andra befogenheter för antagandet av denna förordning än de som ges i artikel 235.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapen skall vidareutveckla och bredda gemenskapssamarbetet med de utvecklingsländer i Asien och Latinamerika, nedan kallade "ALA-utvecklingsländerna", som inte undertecknat Lomékonventionen och som inte drar fördel av gemenskapens samarbetspolitik gentemot tredje land i Medelhavsområdet. Detta samarbete, som skall vara ett komplement till medlemsstaternas bistånd, skall omfatta finansiellt och tekniskt utvecklingsbistånd och ekonomiskt samarbete. I förbindelse med detta skall gemenskapen lägga största vikt vid främjande av de mänskliga rättigheterna, stöd till demokratiseringsprocessen och en god förvaltning, miljöskydd, liberalisering av handeln och stärkande av den kulturella dimensionen, genom att fördjupa den dialog som i gemensamt intresse förs om politiska, ekonomiska och sociala frågor.

Artikel 2

Gemenskapens utvecklings- och samarbetspolitik skall ta sikte på mänsklig utveckling.

Gemenskapen är medveten om att respekt för och iakttagande av mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och demokratiska principer är nödvändiga förutsättningar för verklig och varaktig ekonomisk och social utveckling och skall därför öka stödet till de länder som

mest engagerat sig för dessa principer, särskilt stödet till konkreta initiativ för att tillämpa principerna.

Vid allvarliga och fortgående kränkningar av mänskliga rättigheter och demokratiska principer kan gemenskapen ändra eller avbryta samarbetet med de berörda staterna genom att begränsa samarbetet till verksamheter som är till direkt nytta för de behövande delarna av befolkningen.

Artikel 3

Alla ALA-utvecklingsländer skall kunna komma i fråga för finansiellt och tekniskt bistånd och ekonomiskt samarbete. Förutom stater och regioner kan även decentraliserade myndigheter, regionala organisationer, offentliga inrättningar, lokala eller traditionella samhällen samt privata institutioner och aktörer, däribland kooperativ och icke-statliga organisationer, beviljas stöd och bli samarbetspartner. Behoven och prioriteringarna i varje land och region skall beaktas när det stöd som omfattas av denna förordning beviljas.

Finansiellt och tekniskt bistånd

Artikel 4

Det finansiella och tekniska biståndet skall främst ta sikte på de fattigaste befolkningslagren och de fattigaste länderna i de två regionerna, genom att program och projekt genomförs inom sådana områden där gemenskapsstöd kan komma att spela en betydande roll. Framför allt skall åtgärder genomföras på sådana områden där inhemska ekonomiska och mänskliga resurser är svåra att uppbringa men som är av strategisk betydelse för de berörda ländernas utveckling eller för det internationella samfundet som helhet.

Artikel 5

Det finansiella och tekniska biståndet skall i första hand utveckla landsbygden och förbättra livsmedelssäkerheten. I detta avseende kan livsmedelsbistånd integreras i andra utvecklingsinstrument och på så sätt bidra till att denna stödforms roll och mål förverkligas. Gemenskapsstödet till landsbygden skall i syfte att stimulera sysselsättningen även omfatta åtgärder till förmån för mindre städer som betjänar landsbygden. En förbättring av den ekonomiska, rättsliga och sociala miljön för den privata sektorn, däribland små och medelstora företag, måste också tas i beaktande.

Miljöskydd och skydd av naturtillgångar samt en hållbar utveckling skall prioriteras på lång sikt. Ett vägt medeltal av 10 % av de nödvändiga ekonomiska stödmedlen för perioden 1991—1995 skall avsättas till projekt som tar särskilt sikte på att skydda miljön, i synnerhet regnskogarna.

Dessutom skall i alla verksamheter hänsyn tas till miljöskydd och skydd av naturtillgångar.

⁽¹⁾ EGT nr L 48, 21.2.1981, s. 8.

Särskild vikt skall läggas vid åtgärder för narkotikabekämpning. Gemenskapssamarbetet med ALA-utvecklingsländerna i syfte att stödja kampen mot narkotika skall intensifieras på grundval av en dialog i ett större perspektiv vad gäller den ekonomiska utvecklingen i tillverkningsländerna och dessas samarbete med Europeiska gemenskapen. Detta samarbete skall innefatta åtgärder som inbegriper både humanitärt stöd och utvecklingsstöd.

Den mänskliga dimensionen i utvecklingen skall med anledning av denna samarbetsforms målsättningar vara närvarande inom alla verksamhetsområden.

Den kulturella dimensionen i utvecklingen skall alltid vara ett mål i alla verksamheter och program som gemenskapen deltar i.

Följaktligen bör stöd beviljas bland annat för särskilda projekt för utveckling av demokrati, god förvaltning och mänskliga rättigheter.

Dessutom bör det söras för att de förändringar som dessa projekt och program leder till inte får negativa verkningar på kvinnans ställning och roll, utan tvärtom att särskilda åtgärder eller hela projekt genomförs för att öka kvinnornas aktiva deltagande på lika villkor i produktionen och dess resultat samt i sociala aktiviteter och beslutsfattande.

Särskild vikt skall läggas även vid skydd av barnen.

Etniska minoriteter bör ägnas särskild uppmärksamhet genom att åtgärder vidtas som syftar till att förbättra deras levnadsvillkor, samtidigt som deras kulturella identitet respekteras.

Demografiska frågor, särskilt de som rör befolkningstillväxten, skall ägnas särskild uppmärksamhet.

I samband med gemenskapsstöd till utvecklingsprojekt och utvecklingsprogram skall hänsyn tas till makroekonomiska och sektoriella problem, och sådana verksamheter bör gynnas som har effekt på ekonomins strukturella sammansättning, utvecklingen av den sektoriella politiken och utvecklingen av institutionerna. För att öka verkan och uppnå bättre samverkan bör dialog och samarbete sökas med berörda internationella institutioner och bilaterala finansiärer.

Stödet till utvecklingsländernas nationella institutioner för att stärka deras kapacitet att föra en utvecklingspolitik och att förvalta utvecklingsprojekt, utgör ett verksamhetsområde som kan komma att inta en strategisk roll i utvecklingsprocessen. En fortsatt ändamålsenlig dialog mellan utvecklingsländerna och gemenskapen utgör ett viktigt inslag i detta sammanhang.

Regionalt samarbete utvecklingsländerna emellan skall betraktas som ett prioriterat område för det finansiella och tekniska biståndet, särskilt inom följande områden:

- Samarbete på miljöområdet.
- Utveckling av handeln inom regionerna.
- Stärkande av regionala institutioner.
- Stöd till regional integration och utformande av en gemensam politik och gemensamma verksamheter mellan utvecklingsländerna.
- Regionala kommunikationer, särskilt vad beträffar standarder, nät och tjänster, inbegripet telekommunikation.
- Forskning.
- Utbildning.
- Utveckling av landsbygden och livsmedelssäkerhet.
- Samarbete på energiområdet.

En del av stödet får användas till rehabilitering och återuppbyggnad efter katastrofer av alla typer och till katastrofförebyggande åtgärder.

Artikel 6

Det finansiella och tekniska biståndet till de relativt mer utvecklade ALA-utvecklingsländerna skall utvidgas, särskilt vad gäller följande specifika områden och fall:

- Demokratisering och mänskliga rättigheter.
- Katastrofförebyggande åtgärder och återuppbyggnadsarbete efter katastrofer.
- Narkotikabekämpning.
- Miljö och naturtillgångar.
- Stärkande av institutioner, särskilt offentliga myndigheter.
- Pilotprojekt för att hjälpa de sämst ställda befolkningsgrupperna, särskilt i storstadsregionerna.
- Regionalt samarbete och integration med särskild vikt lagd vid sådana regionala samarbets- och integrationsprojekt som skapar möjligheter till samarbete mellan fattiga länder och relativt utvecklade länder.

Ekonomiskt samarbete

Artikel 7

Det ekonomiska samarbetet, som tjänar gemenskapens och dess samarbetsländers gemensamma intressen, skall bidra till utvecklingen i ALA-utvecklingsländerna genom att dessa ges hjälp med att bygga upp sin institutionella kapacitet i syfte att skapa förmånligare villkor för investeringar och utveckling och att dra största möjliga fördel av de möjligheter som den växande världshandeln erbjuder, varav den europeiska enhetliga marknaden är en del, samt genom att öka närvaron av näringsidkare, teknologi och kunskaper från alla medlemsstater, särskilt inom den privata sektorn och i små och medelstora företag.

Det ekonomiska samarbetet skall framför allt syfte till att skapa ett klimat av tillit genom att stödja de länder som genom sin makroekonomiska politik och strukturpolitik är öppna för handel och investeringar och främjar överföring av teknologi, särskilt genom att skydda immateriella rättigheter.

Artikel 8

Det ekonomiska samarbetet skall omfatta följande tre områden:

1. Förbättring av den vetenskapliga och teknologiska potentialen och de ekonomiska, sociala och kulturella villkoren i allmänhet genom utbildningsprogram och överföring av kunskaper. Det vetenskapliga och teknologiska samarbetet, bland annat inom högteknologiprogrammen, kan dra nytta även av genomförandet av det fleråriga ramprogrammet för forskning och av bestämmelserna i artikel 130 N i fördraget. Det ekonomiska samarbetet skall riktas huvudsakligen mot personer med ledande funktioner, beslutsfattare i ekonomiska frågor och utbildare och skall omfatta alla ekonomiska, tekniska och vetenskapliga områden, särskilt energi, industri- och stadsekologi och tjänsteteknik. Det bör främja kontakterna mellan institut och forskningscentrum på båda sidor och beakta deras kapacitet för snabbt inhämtande av kunskaper och modern teknologi för vidare spridning i mottagarlandet.
2. Förbättring av den institutionella strukturen, som måste åtföljas av en fördjupad dialog med samarbetspartnerna, för att göra det ekonomiska, lagstiftande, administrativa och sociala klimatet mer utvecklingsvänligt.
3. Stöd till företag, t.ex. genom handelsfrämjande åtgärder, utbildningsprogram och program för tekniskt bistånd, genom upprättande av kontakter mellan företag och genom åtgärder för att underlätta samarbetet dem emellan.

Det regionala samarbetet skall ses som en viktig del av det ekonomiska samarbetet, särskilt vad gäller följande:

- Industriekologiskt samarbete.
- Handel inom regionerna.
- Regionala institutioner för ekonomisk integration.
- Regionalpolitik.
- Kommunikation, inbegripet telekommunikation.
- Forskning och utbildning.
- Samarbete på energiområdet.
- Industriellt samarbete.

Genomförandebestämmelser

Artikel 9

Det finansiella och tekniska biståndet och utgifterna för det ekonomiska samarbetet skall främst bestå av bidrag

som finansieras med medel från Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Där så är möjligt skall ett vägledande femårsprogram fastställas för varje mål, land eller, i förekommande fall, region.

Medfinansiering tillsammans med medlemsstaterna eller andra biståndsgivare skall eftersträvas genom ökad samordning. Stödets gemenskapskaraktär skall bibehållas.

Artikel 10

1. Gemenskapens finansiering av det stöd som avses i artikel 9 skall inledningsvis omfatta en femårsperiod (1991—1995).

2. För att stödet skall kunna genomföras bedöms en gemenskapsfinansiering motsvarande ett belopp på 2 750 miljoner ecu vara nödvändigt, varav 10 % skall anslås till miljön, särskilt skyddet av regnskogarna. Ett belopp på 1 069,8 miljoner ecu skall avsättas för perioden 1991—1992 inom ramen för det ekonomiska perspektivet för 1988—1992.

Beloppet för perioden 1993—1995 skall ingå i de ekonomiska ramar som då gäller för gemenskapen.

3. Den budgetansvariga myndigheten skall fastställa anslagen för varje budgetår, med hänsyn till de principer för sund ekonomisk förvaltning som avses i artikel 2 i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

4. Stödbeloppet för återstoden av den period som omfattas av denna förordning skall fastställas i enlighet med de förfaranden som då gäller.

Artikel 11

Det finansiella och tekniska biståndet får användas till att täcka alla kostnader såväl i utländsk som i lokal valuta som hänför sig till genomförandet av projekt och program, däribland, när så krävs, integrerade program och sektoriella projekt.

Det får framför allt täcka underhålls- och driftskostnader för verksamheter inom det ekonomiska samarbetet samt utbildnings- och forskningsprogram och utvecklingsprojekt eller -program. Med undantag för utbildnings- och forskningsprogram får sådana kostnader dock täckas endast i inledningsskedet och med undan för undan minskande belopp.

Deltagande från samarbetspartnernas sida (länder, lokala samhällen, företag, individuella stödmottagare), särskilt ekonomiskt, skall eftersträvas systematiskt inom ramen för deras förmåga och med hänsyn till varje verksamhets karaktär.

Skatter, tullar och avgifter samt markköp skall undantas från gemenskapsfinansiering.

Kostnader för undersökningar och anlåtande av experter under kort eller lång tid, i syfte att hjälpa biståndsmottagarna och kommissionen att fastlägga en övergripande politik, formulera och förbereda åtgärder samt kontrollera och utvärdera dessa, skall normalt täckas av gemenskapsmedel, antingen som ett led i finansieringen av enskilda åtgärder eller separat.

Artikel 12

1. En del av det finansiella och tekniska biståndet och det ekonomiska samarbetet skall särskilt riktas mot sådana åtgärder som syftar till att komma till rätta med exceptionella omständigheter, särskilt återuppbyggnadsprojekt efter katastrofer, eller projekt som är inriktade på oförutsedda behov, särskilt i länder där människorättssituationen eller andra politiska förhållanden tidigare stod i vägen för gemenskapsstöd. För detta ändamål skall maximalt 15 % avsättas när den budgetansvariga myndigheten beslutar om de årliga anslagen.

2. Medel motsvarande dessa 15 % som inte har anslagits till något skall frigöras den 31 juli samma år för att anslås på annat sätt.

Artikel 13

Alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna skall på lika villkor kunna delta i konkurrensen vad gäller anbudsinfordringar, upphandlingskontrakt och andra avtal.

Sådant deltagande skall, vad gäller det finansiella och tekniska biståndet, vanligtvis utsträckas till att gälla motagarstaten och efter en bedömning från fall till fall även andra utvecklingsländer.

I särskilda fall där det vederbörligen kan motiveras kan för speciella komponenter andra ursprungsländer godkännas.

Artikel 14

Beslut om bistandsprojekt och bistandsprogram med en gemenskapsfinansiering överstigande en miljon ecu och väsentliga förändringar eller eventuella överskridanden av godkända projekt eller program som uppgår till mer än 20 % av det ursprungligen överenskomna beloppet, skall fattas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 15.3.

Samma förfarande skall tillämpas då de rättsakter antas som är nödvändiga för

— att dra upp vägledande fleråriga riktlinjer för de viktigaste partnerländerna,

— att fastställa samarbetsområden efter innehåll eller sektor.

Artikel 15

1. Kommissionen skall administrera det finansiella och tekniska biståndet och det ekonomiska samarbetet.

2. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. De röster som avges av medlemsstaternas företrädare i kommittén skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom en månad från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

4. Kommissionen skall regelbundet och minst en gång om året meddela medlemsstaterna den information den har om de sektorer, projekt och verksamheter som den har vetskap om och som kan få stöd i enlighet med denna förordning.

5. Dessutom skall gemenskapssamarbetsprogram och bilaterala program som genomförs av medlemsstaterna samordnas i denna kommitté genom informationsutbyte.

Artikel 16

Kommissionen skall till Europaparlamentet och rådet överlämna en årlig rapport om genomförandet av denna förordning. Rapporten skall ange resultaten av budgetgenomförandet vad gäller åtaganden och betalningar och presentera de projekt och program som har finansierats under året. Rapporten skall i möjligaste mån innehålla

uppgifter om de medel som har bundits på nationell nivå under samma räkenskapsår. Den skall också innehålla specificerade och ingående upplysningar (företag, nationstillhörighet, m.m.) om de upphandlingsavtal som har slutits för genomförandet av projekten och programmen.

Dessutom skall kommissionen vid slutet av varje femårsperiod överlämna en uttömmande rapport med resultaten från den utvärdering som fortlöpande görs för att visa inte bara hur projekten och programmen har genomförts utan även huruvida riktlinjerna för stödet bör behållas eller ändras.

Artikel 17

1. Förordning (EEG) nr 442/81 skall upphöra att gälla.
2. Varje hänvisning till den förordning som upphör att gälla skall betraktas som en hänvisning till denna förordning.

Artikel 18

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 februari 1992.

På rådets vägnar

Vitor MARTINS

Ordförande